

Det sidste og fjerde element i det danske forslag om åbenhed er indførelse af en regel om obligatorisk offentliggørelse af alle forslag og vedtagne retsakter inden for søjle 3 samarbejdet, således som det i dag er tilfældet for forslag og retsakter inden for søjle 1.

Åbenhed har senest været drøftet på mødet i repræsentantgruppen den 21.-22. oktober 1996. Der er generelt opbakning til forslagene om traktatfæstelse af både princippet om åbenhed og princippet om aktindsigt.

Derimod kan der konstateres modstand mod forslaget om åbne rådsmøder. Flere delelegationer henviser til, at heller ikke regeringsmøder i medlemslandene er åbne, og at det er uklart, hvorledes det klargøres, at der er tale om sidste debat i Rådet.

3.9 Institutionelle spørgsmål og beslutningsprocedurer

Dette emne har senest været drøftet i repræsentantgruppen den 21.-22. oktober 1996.

Et massivt flertal af medlemslande udtaler sig til fordel for udvidet anvendelse af fælles beslutningstagen (art. 189.B) og en reduktion af antallet af beslutningsprocedurer til tre gennem afskaffelse af samarbejdsproceduren. Dog finder de fleste, at samarbejdsproceduren bør bevares i forbindelse med den økonomiske og monetære union for ikke at genåbne forhandlinger om dette afsnit.

Der er desuden almindelig tilslutning til simplificering af proceduren for fælles beslutningstagen gennem afskaffelse af det lille forlig samt eventuelt også afskaffelse af tredje læsning.

Alle medlemslande bortset fra Storbritannien er parate til at medvirke til udvidet anvendelse af kvalificeret flertal. Der kommer dog kun få udmeldinger fra delelegationerne med hensyn til præcist på hvilke områder, man vil kunne acceptere overgang til kvalificeret flertal. Formandskabet har udsendt et spørgeskema herom til medlemslandene, som der imidlertid ikke har været stemning for at udfylde.

Der er endnu kun få fremskridt i spørgsmålet om justering af stemmевægte i Rådet, indførelse af dobbelt flertal og sammensætningen af Kommissionen. I dette spørgsmål går skillelinien naturligt mellem små og store medlemslande og der er endnu ingen tegn på bevægelse mellem disse to grupper.

3.10 Domstolen

De institutionelle forhold vedrørende Domstolen har senest været drøftet på repræsentantgruppens møde den 16.-17. september 1996.

Der er et klart flertal for accept af princippet om én dommer per medlemsland. Der synes endvidere at være en vis åbenhed over for opdeling af Domstolen i kamre. Der er desuden en vis opbakning til at lade generaladvokater deltage i udpegelsen af Domstolens formand samt til en forlængelse af udnævnelsesperioden for dommere.

Storbritannien har kun i meget begrænset omfang kunnet finde støtte til et forslag om begrænsning af Domstolens beføjelser med videre.

3.11 De nationale parlamenters rolle

De nationale parlamenters rolle er senest drøftet i repræsentantgruppen den 21.-22. oktober 1996.

Det er især Frankrig, der har presset på for en øget inddragelse af de nationale parlamenter i EU-lovgivningen. Der kan imidlertid ikke samles opbakning til et forslag om en mere direkte, kollektiv og traktatfæstet rolle for de nationale parlamenter i Unionens beslutningsproces.

Derimod støtter samtlige medlemslande øget inddragelse af de nationale parlamenter gennem fastlæggelse af en minimumsperiode mellem fremsættelse og behandling af forslag samt direkte – eventuel elektronisk – fremsendelse af dokumenter fra EU's institutioner til de nationale parlamenter.

3.12 Fleksibilitet

Drøftelserne vedrørende fleksibilitet – senest på mødet i repræsentantgruppen den 30. september 1996 – er fortsat præget af emnets store kompleksitet. Frem til præsentationen af det fransk-tyske udspil vedrørende fleksibilitet den 17. oktober 1996 var der en afventende holdning blandt de fleste medlemslande.

Det relativt vidtgående fransk-tyske udspil indebærer indskrivning af en generel fleksibilitetsklausul i Traktaten med supplerende bestemmelser for de enkelte samarbejdsområder. Der lægges op til fuld inddragelse af eksisterende institutioner og til at holde et videregående samarbejde åbent for alle medlemslande.

Under de hidtidige drøftelser har Danmark forholdt sig skeptisk til anvendelsen af fleksibilitet på søjle 1. Inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og samarbejdet om retlige og indre anliggender har Danmark tilkendegivet, at man er parat til at overveje fleksible arrangementer, men at det afgørende bliver de kriterier og betingelser, der lægges til grund for fleksible arrangementer.